

Erdoganův džihád proti „nevěřící Evropě“

- CZ24 News | 11. listopadu 2020

EU/TURECKO: Džihád tureckého prezidenta Recep Tayyip Erdogana proti Evropě se nejspíš zakládá jak na ideologii, tak na oportunismu. Zběsilá proti-Západní rétorika je pro turecký politický islám sine qua non, tj. nutnou podmínkou; rovněž je to spolehlivé volební lákadlo zaměřené na konzervativní a nacionalistické masy.

Erdoganův džihádismus není žádným sezónním či nově se vynořujícím politickým ideálem. A neodráží se v něm ani mírumilovný sufismus. Erdogan pochází z řad tureckých militantních politických islamistů, kteří se vynořili koncem 60. let pod vedením ideologa Necmettina Erbakana, prvního islamistického ministerského předsedy Turecka a Erdoganova mentora. Podle Erbakanových kázání je univerzální politika prostě o zápasu mezi správnáky (islámem) a koalicí sionistických a rasistických imperialistů – všechno ostatní je prostě podružné. V jeho myšlení sionisté podporovali členství Turecka v Evropské unii, aby „turecké muslimství v tavícím tyglíku Evropy roztavili jako drobnou příměs do slitiny s křesťanstvím.“

Erdogan v projevu v roce 2016 mluvil o evropských zemích: „Ty nejsou jen našimi nepřáteli. V jejich pozadí jsou plány a spiknutí i jiné mocnosti.“ Roku 2016 také řekl, že džihád není nikdy terorismem. „To je obroda... Je to o vdechnutí života a o budování. Je to o boji s nepřáteli islámu.“ V roce 2017 k tomu Erdogan dodal, že činy německé vlády připomínají činy nacistického Německa.

Minulý měsíc řekl v Gaze sídlící vůdce Palestinského islamistického džihádu (PIJ) Dawood Shihab, že Turecko je v boji s nepřátelstvím francouzského prezidenta Macrona vůči muslimům nejstatečnější zemí. Turkům však jako odměna za demonizaci nevěřícího zamaskovaného za prezidenta velké evropské země nestačí lichotivá slova od PIJ.

Erdogan musel sehrát představení. Dějiště: Sjezd strany v srdci Anatolie. Dekórum: Ohromné plakáty Erdogana s ázerbájdžánským prezidentem Ilhamem Alijevem. Dvě další fotografie: Ázerská krajina a mešita Al-Aqsa v Jeruzalémě. Slogan: „Karabach a mešita Al-Aqsa (v Jeruzalémě) na nás čekají!“ (Náhorní Karabach je sporným územím od 90. let okupovaným Arménií.)

Sultán promlouval: „Jaký má Macron problém s islámem? Jaký má problém s muslimy? Macron potřebuje nějakou duševní léčbu.“ Erdogan si zjevně myslí, že Macron se klinicky zbláznil, protože francouzský prezident slíbil razie na radikální islamisty ve Francii následně po otřesu této země ze stětí učitele dějepisu Samuela Patyho z 16. října.

Erdogan také obvinil Západ, že v posledním vojenském konfliktu mezi Ázerbájdžánem a Arménií dodává zbraně jen jedné ze svářících se stran, Arménii. Erdogan je nicméně poněkud pokrytecky hrdý na to, že Turecko dodává ázerským vojskům drony, různé další zbraňové systémy a poskytuje jim výcvik.

Středovýchodní politika je vždy lákadlem radikálních ideologií. V Erdoganově způsobu myšlení „nevěřící Západ“ vojensky pomáhá Arménii – tj. zlu – a Turecko vojensky pomáhá Ázerbájdžáncům – tj. správnákům. Dobře. Která další země Ázerbájdžánu vojensky pomáhá? Je to tedy země na straně správnosti? Je to ovšem Izrael, tj. země, kterou Erdogan hluboce nenávidí.

V roce 2016 řekl ázerský prezident Alijev, že jeho země z židovského státu získala vojenskou techniku v hodnotě 4,85 miliardy \$. Ázerský prezidentský poradce řekl, že v Náhorním Karabachu používají Izraelem vyrobené drony včetně tzv. „sebevražedných dronů,“ které při dopadu ničí cíle. Takže Turecko a Izrael zásobují ta samá vojska v ozbrojeném konfliktu s někým jiným.

Taková nechtěná shoda okolností však Erdogana neodrazuje od jeho džihádistických ambicí. Ze zprávy z konce října:

„Západní zpravodajské agentury odhalily, že vedení Hamásu provozuje druhou největší utajenou kancelář v Istanbulu sloužící pro kybernetické operace a kontra-špionáž proti jejich nepřátelům včetně palestinských úřadů a odštěpenců od Hamásu.“

„Toto ústředí Hamásu bylo zřízeno před zhruba dvěma lety, k nákupům techniky, kterou lze využít pro výrobu zbraní, k realizaci kyber-útoků proti nepřátelům na Středním východě a v Evropě včetně ambasad nepřátelských arabských států jako Saúdská Arábie a Spojené arabské emiráty a dokonce proti palestinským úřadům v Gaze stejně jako ke špehování likvidaci odštěpených členů ve svých vlastních řadách.“

Nejnovější exportní zóna džihádu je pro Turecko zjevně Kavkaz, konkrétně Náhorní Karabach. Ač Ankara a Baku taková obvinění kategoricky popírají, tak tiskové zprávy a nezávislé pozorovatelé lidských práv potvrdili příjezd stovek džihádistů do Ázerbájdžánu k boji s Arménií. Na uhlovodíky bohatý Ázerbájdžán si určitě může dovolit tisíce bojovníků, ne jen stovky. Znamená to však také rozhněvání Moskvy, která jak Ázerové dobře vědí, jejich čerstvě vylíhlému státu moc nenadržuje.

Poté, co turecké ozbrojené síly přímo vyzbrojovaly síly zapojené do iráckého syrského konfliktu na těchto územích v zástupných válkách v Sýrii, Libyi a Jemenu a vojenské napětí v Egejském a Středozemním moři, tak se novým dějištěm Erdoganových džihádistických dobrodružství stává válka na Kavkaze. Co přijde dalšího?

Autor: Tyler Durden

Překlad: reformy.cz

Zdroj: <https://www.zerohedge.com/geopolitical/erdogans-jihad-infidel-europe>